

ud paa over $2\frac{1}{2}$ Mil; og Udviklingen synes at gaa i Retning af langtrækkende Skjts med forholdsvis mindre Kaliber og Vægt. Selv om man tænkte sig, at Skudvidden blev staaende ved de 20,000 Men, og tænkte sig det ny Middelgrundsfort anlagt, saa betyder dette dog, at en bombarderende Flaade med dertil egnet Materiel vil kunne naae Byen med sine Projektiler paa alle tre Sider — baade fra Drogden, Sundet og endog fra Kjøgebugt — uden at komme Forsvarets Artilleri nærmere end paa ca. 1 Mils Afstand. Herved maa erindres, at Kjøbenhavn frembyder et saa stort Maal for Beskydning, at intet Projektil vil gaa feil, selv om der skydes i Mørke eller usigtbart Veir. Forsvarets Artilleri kan derimod — efter det nu Dplyste — kun gjøre Regning paa, at hvert fjerde Skud fra den kraftigste Kanon kan ramme paa 1 Mils Afstand, naar Kanonen betjenes godt, staar paa en fast Standplads, og rigtig Indskydning kan finde Sted, det vil sige, om det er saa klart Veir, at Projektilernes Nedslag kan iagttages paa saa lang Afstand.

Disse færeste Dplysninger tyde atter paa, at Regjeringen med sine Befæstningsplaner for Kjøbenhavn har stillet Landet overfor en uoverkommelig Opgave, og det allerede af den Grund, at man ikke vil være istand til betryggende at afværge et Bombardement. I hvilken Grad dette vil være „virkomt“, lader sig næppe bedømme, førend man har prøvet Virkningen af moderne Sprengprojektiler i en By som Kjøbenhavn.

Førøbrigt skal man ikke nu paany komme ind paa en udførlig Drøftelse af Kjøbenhavns Befæstning, men skal henvise til derom gjentagne Gange tidligere afgivne Betænkninger. Særligt Forslag til Udvidelse af Søbefæstningen har været Gjenstand for en Folkethingsopløsning, hvorefter de nye Valg gæve et meget stærkt Udtryk for Vælgernes Modstand. Det Brud paa Forsætningen, som Befæstningsagen siden har tjent som Baggrund for, har sikkerlig ikke paa-virket Stemningen til Gunst for disse Pla-

ner. Meget mere maa det erkjendes, at dels Regjeringens Egenraadighed, dels det Tryk, som i de senere Aar har hvilet paa næsten alle Grene af Landets Erhverv, i ikke ringe Grad har forøget Betænkneligheden ved [at anvende overordentlig store Midler til militære Diemed, der give saa ringe Betryggelse.

Vi anbefale saaledes paany Folkethinget at forkaste det foreliggende Lovforslag.

Mindretallet forbeholdt sig en særlig Udtalelse, men inden den var afgiven, blev Folkethinget opløst, og Betænkningen fremkom saaledes ikke.

I den ny Afdeling af Samlingen har Regjeringen nu forelagt et andet Forslag, anslaaet til en Befæstning af 9 Mill. Kr., der skulde kunne udføres i Løbet af 3 Aar, medens det tidligere foreslaaede Fort vilde kræve 7 Aar til sin Fuldbendelse.

Det nye Fort er ifølge de meddelte Dplysninger i alt væsentligt konstrueret ligesom det tidligere, kun med den Forskjel, at de svære Kanoners Antal er indskrænket til 5, og Pantfertaarnene ere udeladte, saa at Kanonerne anbringes frit staaende paa Batteriet. Det vil strax vække Forundring, at Udeladelsen af nogle Kanoner og Pantfertaarne skulde have den Virkning, at Anlægstiden indskrænkes fra 7 til 3 Aar, saasom Anskaffelsen af disse Sernkonstruktioner selvfølgelig ikke kræver saa lang Tid. Lige fra 1874, da et Middelgrundsfort først blev foreslaaet, og indtil nu har det heddet, at et saadant Forts Opførelse vilde kræve „i det Mindste 7 Aar“ (1874—75 Till. A. 2246), og der var dengang kun Spørgsmaal om Pantserkonstruktioner i meget begrændset Omfang.

Hvad førøbrigt angaar den nu foreslaaede Svækkelse af Fortet ved Borttagelse af Pantfertaarne og 5 store Kanoner, er det indlysende, at denne Forandring kun vil yderligere styrke de tidligere anførte Indvendinger imod det hele Anlæg. I Mini-